

Foaia Școlară

Revistă pedagogică-culturală

Organ oficial al Revizoratului și Comitetului școlar juđ. Bihor

CUPRINSUL:

A murit un dascăl	Gh. Tulbure
Edmond Claparède	Mircea Biji
Mintea, religia, morala	Pr. Dr. T. Păteș
Disciplina tineretului	* * *
Congresul de filozofie	* * *
Partea oficială, Circulară.	

Redacția și Administrația:
Oradea, Revizoratul școlar.

Foaia Școlară

Revistă pedagogică-culturală

Organ oficial al Revizoratului și Comitetului școlar jud. Bihor

A murit un dascăl...

Pe Ion Barbulescu l-am petrecut eri la cimitir. Pământul, bătrâna gazdă primitoare, a înghițit un confrate, care lasă în urma sa mai mult, decât un gol. Lasă mărturia frumuseții morale, la care se poate ridica umilul apostol al școlii primare. Tagma dascălească din Bihor a pierdut pe unul din cei mai buni ai săi. Ion Barbulescu n'a fost numai un bun învățător, un harnic director de școală. El a fost dascăl prin însăși firea sa, prin însuși felul său de viață și de muncă. A fost un exemplu viu de bună creștere și de bună purtare pentru toți. Ca revizor și inspector temporar ne-a fost colaboratorul cel mai devotat. Mai mult, decât atât. Și ceva mai rar, decât atât: a fost un om de omenie. Din școală ca și din slova cărților omul acesta pare că a cules ca dintr'un sacru potir, numai indemnurile curate. Numai credința în muncă. Orice sarcină i-se punea pe umeri, el o împodobește cu gânduri oneste. Și o îndeplinește cu o manieră discretă până la timiditate. Și mai ales cu o modestie, care astăzi abia se mai întâlnește. Prin toate slujbele pe unde a trecut, a lăsat în urma sa un suflu de omenie, o mireasmă de bunătate creștinească. Spirit echilibrat, a știut să fie povățuitor colegilor săi de toate vârstele. Tinerilor le împrumuta un grăunte de înțelepciune bătrânească; celor în vârstă le inspira o doză de optimism juvenil. Pe cei poștoși din depărtate meleaguri a înțeles să-i înbrățișeze și să-i înfrățască cu

nevoile de cultură ale acestui colț de țară, în numele aceluiaș crez românească.

Acea noblete a sufletului, cu care s'a impus în stima generală, și-o considera o comoară, pe care se simțea dator s'o risipească peste toți. În scaunul de președinte al Asociației, în care a fost înălțat, a înțeles să lupte fără murmur și să activeze fără reclamă. A știut să reprezinte, ca un misionar, năzuințele spirituale și dorințele profesionale ale breslei sale, astăzi cea mai răbdătoare dintre breslele intelectuale ale acestei țări. Iată omul, care cu mijloace simple, cu bunul simț și cu virtutea strămoșcască, a știut să fie un dascăl model. A știut să înalțe prestigiul și să sporească autoritatea morală a întregului corp didactic din aceste părți.

Era firesc, ca tragica lui dispariție prea timpurie să stoarcă regrete unanime. L-au plâns colegii, l-au plâns elevii, ca pe un tată, și l-au plâns părinții copiilor, ca pe un om al lui Dumnezeu, care a fost. Petrecut de întreaga intelectualitate a Oradiei, fără deosebire de neam și limbă, fruntașii învățătorimii bihorene l-au dus pe brațele lor până la locul de odihnă. Un cortegiu impozant, cu asistență imensă, cu coroane de flori și cu funerarii de ministru. O cinste, pe care a meritat-o. Cu însăși această despărțire a sa de noi Ion Bărbulescu ne-a servit o ultimă lecție: că dascălul adevărat rămâne totuși o figură respectată și iubită. Că chiar și în lumea de astăzi, a neomeniei și a tuturor decăderilor, omul de treabă se mai bucură totuși de trecere și considerație. Cel puțin în clipa în care pleacă pe drumul cel din urmă. Este un memento că și din slujba cea mai umilă poate fi omul de mare folos obștesc. Și își poate asigura un loc de onoare în inimile contemporanilor. Iată lecția dascălului, pe care l-am îngropat fără de vreme. Sunt oameni, la cari și lacrima vărsată pe țărâna proaspătă a mormântului se transformă în diamant lucitor. Este amintirea care fecundează...

Gh. Tulbure

Edmond Claparède

Progresul enorm din domeniul științei, efectuat în ultimile decenii ale veacului trecut, trebuia să aibă repercursiuni și asupra pedagogiei. Psihologia devine o știință, împrumutând și folosindu-se de metodele întrebuintate de științele exacte. Experimentului i se dă tot mai multă importanță, ajungând la ideea de măsurare și în domeniul fenomenelor psihice.

Pedagogia rămăsese într'un domeniu de pură speculație; erau prea puține și răsfricate în încercările acelora cari plecau în cercetările lor dela realitatea dată. Ne ținând seama de realitate și necunoscând-o, era natural ca în practică să se isbească la fiecare pas de o mulțime de neajunsuri. Neîncrederea în sistemele existente incolțește, cerând cu necesitate înlocuirea lor. Portița de scăpare e găsită tot în evoluția rapidă a celorlalte științe. Psihologia și biologia reușesc să arunce lumini noi asupra adultului și copilului, care deschid orizonturi nebănuite pedagogiei.

Legătura cu pedagogia tradițională se rupe din ce în ce tot mai mult, iar metodele riguroase întrebuintate de celelalte științe, se introduc și în pedagogie. Observația și experimentul preocupă tot mai mult spiritele pedagogilor, așa în cât nu e de mirare că alături de laboratoarele de psihologie, deja bine organizate, apucă și laboratoarele de pedagogie experimentală și pedologie.

Intre primii pedagogi, cari au înființat astfel de laboratoare, încercând fundamentare a pedagogiei pe baze experimentale, e și Edmond Claparède.

Acum dorința marelui Rousseau începe să se realizeze: adică să pornească dela copil și în cunoașterea lui să se întrebuinteze metode serioase și științifice. Dorință îndeplinită, în parte, de unul din cei mai sinceri

admiratori ai săi. Despre acest urmaș vom încerca să vorbim, în limita posibilității de a trata despre un om de știință încă în viață.

Pentru a înțelege opera pedagogică a lui Claparède, e necesar să schițăm în linii generale viața sa.

È dintr'o veche familie geneveză, care a numărat valoroși oameni de știință, printre cari și tatăl său, distins naturalist. A studiat medicina la Geneva și Paris, luându-și doctoratul cu o lucrare asupra „Senzațiilor musculare”. S'a dedicat studiilor psihologice de timpuriu, încă de când era student în medicină, frecventând laboratorul de psihologie experimentală, nou înființat și condus de profesorul *Th. Flournoy*, doctor în medicină ca și el.

Devine docent la Universitatea din Geneva, iar în 1903 publică în vestita colecție: „Bibliothèque internationale de psychologie expérimentale” de sub conducerea Toulouse, volumul „Association des idées”, care îl consacra între psihologi. Devine asistent al laboratorului de sub direcția lui Flournoy, până în 1905 când ia personal conducerea acestui laborator. În 1909 e numit profesor extraordinar de psihologie experimentală alături de Flournoy, scoțând împreună revista: „*Archives de Psychologie*”, pe care o conduce singur. După moartea mamei sale, din 1920 ocupă catedra titulară de pedagogie experimentală la Geneva.

Incepând cu probleme de psihologie biologică, Claparède trece la psihologia copilului. De aici preocupările sale se referă la psihologia pedagogică, orientarea profesională, tehnopsihologie etc. Deci problemele de pedagogie îl preocupă tot mai mult, dovadă prima ediție publicată în 1905 a cunoscutei cărți: „*Psychologie de l'enfant et pédagogie expérimentale*”, ajunsă la a 8-a ediție și tradusă în atâtea limbi.

Între lucrurile sale importante mai putem cети „*Comment diagnostiquer les aptitudes chez les écoliers*”, „*L'éducation fonctionnelle*” etc. În 1922 începe la Institutul J. J. Rousseau o activitate intensă pentru studiul copilului.

Astăzi, întreaga activitate a lui Claparède e îndreptată în direcția psihologiei copilului, studiată pe baze experimentale.

Am aruncat această privire asupra vieții și activității lui Claparède din două motive: 1. Viața unui om de știință prezintă totdeauna interes, ca far luminos indicator de drumuri. 2. Numai cunoscând evolutiv activitatea lui, îl vom putea înțelege. Claparède pleacă dela medicină, pentru a ajunge la psihologie și a sfârși cu pedagogia. E evoluție interesantă și semnificativă.

Pentru consolidarea unei noi științe, pedagogia, pornește dela științe deja cunoscute. Urmările sunt cu drept cuvânt rodnice. O concepție nouă se încetățenește în pedagogie: cea a educației funcționale¹⁾.

Psihologia biologică, plecând din America, prinde tot mai mult teren. La baza întregului comportament uman, a întregii sale activități, stă trebuința, nevoia. Trebuință, de care se leagă interesul și toate formele care înseamnă manifestare psihică. Biologul luat ca punct de plecare pentru cunoașterea tuturor manifestărilor sufletești.

La copil se observă mult mai mult faptul că trebuința, mai bine zis, trebuințele, sunt motorul oricărei activități. Din câteva trebuințe inițiale, se dezvoltă și în acelaș timp se nasc altele, dezvoltându-se prin ele toate manifestările psihice, până la adult. Ajungând la convingerea că trebuințele, dela primele zile după naștere și în decursul întregii vieți, sunt motorul întregii activități, era natural ca și pedagogia să încerce a le cunoaște, luându-le ca punct inițial în orice sistem de educație.

Asa ajunge și Claparède dela concepția unei educații funcționale. Ideia, după cum singur recunoaște, o găsim difuzată în multe din operele marilor înaintași în domeniul pedagogiei (Montaigne, Comenius etc.). Totuși la ei se găsește nebulos exprimată, datorită mai mult intuiție geniale de cât studiilor științifice.

Concepția funcțională o găsim și la J. Dewey, care pleacă dela pragmatism. Experimentul clar și precis al funcționarismului în educație revine lui Claparède.

Educația funcțională are la bază nevoia copilului

1) E Claparède: „Educația funcțională”, tradusă de DI Marin și Florea Niculescu, după textul original apărut în „Collection d'actualités pédagogiques” — 1911.

și interesul de a realiza un scop. Își propune să des-voite procesele mintale, luate în ele înșile și biologic, adică al rolului și utilității lui în viață. Deci o educație bazată pe psihologie biologică.

Punctul de vedere funcțional e acel al rolului jucat de un proces oarecare în viața individului. Fenomenele sunt îmbrățișate sintetic, în raport cu ansamblul organismului, cu semnificația lor, cu valoarea lor pentru adaptarea organismului la mediul fizic și social. Psihologia funcțională coordonează fenomenele sub perspectiva „mijloc-scop”, adică arătând funcțiunea unui proces, va arăta pe latura practică, educativă, mijloacele de realizare.

Acesta e scopul educației: de a cunoaște funcțiunea copilăriei, luată în sensul cel mai larg, de a coordona și directiva toate procesele acestei lungi perioade, pentru atingerea idealului: „formarea personalității”.

În lumina acestei concepții, se pot aborda și soluționa toate problemele care interesează educația. Jocul, creșterea fizică și dezvoltarea psihică a copilului etc., sunt tot atâtea probleme centrale care își găsesc rezolvarea în punctul de vedere funcțional.

În numărul de față ne mărginim la enunțarea acestui cadru general în care privește Claparède funcționalismul în educație. Vom reveni, analizând câteva procese privite funcțional.

Mircea Biji

Student în filosofie
Universitatea din Cluj

Mintea, religia, morala

Unii învățători, datoriile lor profesionale le împlinesc deaceia, fiindcă ei sunt *voluntar* dispuși la executarea lor, încât în activitatea lor didactică procedează totdeauna cordial. Iar alții le execută pentru aceea, pentrucă chiar prin datoriile profesionale se împiedecă dela multe cuepe și omit numeroase erori. În consecință, aceia dintre învățători, cari știu să cugete logic și au minte cultivată, sunt convinși că însăș fericirea lor proprie și binele public reclamă împlinirea datoriilor.

Fii deci mult diligent în cultivarea aptitudinilor tale raționale și tinde să înveți tot ce-i auxiliar spre împlinirea datoriilor tale profesionale și cetățenești. Mai înainte de toate învață să cunoști radical datoriile imediate, apoi modurile și mijloacele cari pot să te ajute la împlinirea lor promptă și punctuală.

Deprinde-ți voința să se conformeze prudenței deștepte și să se supună ei ca nici o considerație, lăcomie sau pasiune dezordonată să nu te clinească dela normele ei.

Cele mai supreme și eficace motive pentru împlinirea corectă și cordială a datoriilor le-a servit întotdeauna *religia*. Sunt doar o mulțime de dreptcredincioși, cari pentru mai prodigioasa cultivare a rațiunii lor n'au nici posibilitate, nici timp disponibil și totuș din singurul instinct al religiozității lor sunt gata să aducă cele mai mari sacrificii binelui public.

Dacă profesiunea voastră o îmbrățișați cu bucurie și vioiciune, religia vă indeamnă și urgitează pe voi la asta. Ea vă ajută să rezistați tuturor piedecilor și -- pentru bine -- a vă opune luptelor detestabile. Ea vă deșteaptă dacă dormitați, ea vă întărește dacă lănceziți. Înțeleg așa religie, care fiecărei categorii și stări îi oferă datoriile

și urgitează împlinirea acelor. Religie, care subalternilor dispune supunere către șefii lor, servitorilor către stăpâni, iar soților fidelitate reciprocă. Religie care învață că Dumnezeu e prezent pururea, pretutindeni, vede și știe toate; pe cel bun îl remunerează, pe cel rău îl pedesește. Religie, care în contraste probleme, cruci și mizerii inima o inarmează, întărește și ferește de desperare. Religie, care această viață încărcată cu multe sarcini penibile ni-o zugrăvește ca pe-o scurtă pribegie în eternitate. Religie, care dezordonatele patimi opuse binelui public le înfrânează. Religie, care iubirea către Dumnezeu, către aproapele, către Neam, către Patrie și Tron o leagă eficace de inima noastră, încât și numai pur cugetul sau tendința spre rău o consideră violare de datorii, păcat. Religie, care moralei cucernice, împlinirii fidele a datoriilor promite eterne bucurii, iar pe cei răi, violarea datoriilo o amenință cu eternă pedeapsă. Dacă această religie servește oare într'adevăr energice instincte, eficace motive pentru fidelă împlinire a datoriilor? Despre asta întreabă prudenta deșteaptă și inima ta. Aceste desigur te vor liniști și convinge perfect de bine în merit.

Religia-i cea mai demnă de venerația ta; fiindcă tințește acolo ca să susție intactă curățenia conștiinței, inocența moravurilor și perfecția cvlaviei; iar însăș răutatea s'o elimineze din societatea umană.

Religia și mintea în rezultat final au acelaș scop, deaceia nu se pot opune una alteia: ambele au adică acelaș unic Autor comun pe Dumnezeu.

Religia poate învăța ceva, ceea ce mintea nu-i capabilă s'o conceapă, dar totuș religia nu-i în contradicție cu prudenta deșteaptă.

Dacă deci în inima ta s'a înrădăcinat adevărata religie, atunci nici-o calamitate, criză sau catastrofă nu te mai poate speria pe tine dela executarea datoriilor tale profesionale, fiindcă ești ferm convins: cum atotprezentul și atotbunul Dumnezeu nu lasă defel să ți-se întâmple ce ar fi spre dauna ta reală, ci mai vârtos răul îl preșchimbă înspre binele tău.

Respectă religia și manifestă pururca către ea cuvenita venerație. Ea-i mângâierea creștinului dreptmărturisitor, ea principala coloană a moralei și a fericirii ori-

cărei națiuni. Niciodată nu te exprima disprețuitor despre religie : această procedare e semnul infamiei, infailibila caracteristică a destrămării. Menține sacru religia ta. Nu-ți devine spre onoare dacă despre tine vor zice : *N'are nici Dumnezeu nici suflet* ; sau : *Nu-i nici cald, nici rece, ci nepăsător, indiferent, neutru a toate.*

Fii credincios către Dumnezeu, fidel către religie în toate : alt misteriu nu poți fi devotat nici către Patrie, nici către colegii, nici către elevii tăi. Religia însăș s'o deosebești distinctiv de practica-i externă, de ceremonie : asta cutare tiran cumplit o poate interzice, dar însăș religia n'o poate desființa, exila din inima ta.

Din religia concetățenilor nu profesa ironie, fiindcă asta-i cruzime și contrariază cu dispoziția lui Dumnezeu. Care o tolerează aceea : „*Căci trebuie să fie între voi și eresuri, ca să iasă la lumină cei lămuriiți*” (Corinteni : XI. 19). Fii cu anumită indulgență către confesiunea compatrioților : căci a aparține cutărei religii — chiar străină, schismatică, eretică — totuș e mai convenabil decât a fi fără nicio religie, deci *ateist*.

Dacă învățătorul, încă și pe lângă minte cultivată, religie și legi penale, de multeori rătăcește în eroare absurdă, cu cât mai detestabil se încumetă la asta, dacă împlinirea datoriilor profesionale n'ar urgita-o la el religia în mod așa de energic și eficace ?

* * *

Învățătorii cari își îndeplinesc datoriile profesionale din pornirea minții cultivate și a religiei : cu dreptul se pot numi blânzi, cucernici, inzestrați cu bune moravuri, fiindcă dânsii efectuează binele. *A nu comite răul, încă nu-i desăvârșită morală, ci așa e când nu vrea să se comită răul ?* (Sfântul Ambroziu). *Orice comoară, fiecă abundență a argintului și aurului nu poate valora cât prețul moralei.* (Seneca). Perfecta morală — virtutea — nu-i altă decât o neconținută dispoziție etică spre aceea ca cineva să-și execute onest datoriile și în toate să acționeze perfect de bine.

Iubește și exercită perfecțiunea asta, căci numai virtutea deosebește pe omul bun de cel rău. Perfecta morală e ca uloiul, ce dacă se varsă în apă sau în orice

alt fluid, pretutindeni și pururea plutește la nivel. Perfecta morală e așa de frumoasă și lucidă încât chiar și celui criminal îi place, pentru aceea se zice că: *Încă și mama cea rea se bucură dacă progenitura-i e de bună morală.*

Fără perfecta morală nu există nici o disciplină, ordine, adevărată plăcere, fericire și bună situație: fără aceea se răstoarnă țări, se destramă toate conexiunile provinciilor și relațiile societății, pentru asta just e proverbul: *Cine n'are voie la bunătațe n'are drept nici la fericire.* Cu perfecta morală toate sunt bune și frumoase; fără aceea toate sunt rele și lidoase. Pentru asta se zice că: *Bună morală suplinește defectele firii.*

Dacă ți-e convenabil colegul ordonat, prudent, drept, cumpătat, modest și de bună morală, prin această plăcere găsită în morala altui seamăn, te simți și tu stimulat, atras la aceea ca și tu să fi imitatorul virtuți, singurului mijloc al fericiri tale adevărate. De ești modest și ți-e candidă conștiința, vei experimenta în tine: *Ce bucurie poate să aibe vieța cutărui creștin pe care nu-l acuză și mustră conștiința sa. Numai singură morala bună posedă proprie suveranitate și independență: afară de ea, toate celelalte substanțe stau sub potestatea norocului.* (Cicerone).

Perfecta morală — virtutea — te mângăie în calamitate, îți întinde scut în contra persecuțiilor: în societatea ei poți ridiculiza curajos toate șicanele soartei vițrege. *Morala blândă stă lin și în cel mai înfuriat vijor și luminează în întuneric.* (Cicerone). Ca să recunoști cât ajutoră perfecțiunea moralei fericirea omenirii, învață s'o cunoști aceea conform superbului său merit în părțile-i singuratice: înțelepciunea, dreptatea, tăria, cumpătarea, din cari ea din niște isvoare curg celelalte.

Pr. Dr. T. Potcaș

Disciplina tineretului

Guvernul e pe cale să aducă o lege pentru încadrarea tineretului din universitate în formele unei vieți quasi-militarizate, dându-i-se o instrucție prerégimentară. Nu știm dacă stagiul acestui fel de viață e prevăzut să se extindă asupra întregului timp de studiu universitar, sau, cum e mai probabil, numai la tinerii dela 19 la 21 de ani.

Scopul acestei măsuri se știe că nu e numai o mai bună pregătire a viitorilor ofițeri, ci mai ales disciplinarea tineretului. Iar prin aceasta am avea să înțelegem negativ, tăierea posibilității de-a mai activa politic, iar pozitiv, dedarea lui la asidua și exclusivă cercetare a cărții și formarea în el a unui spirit de ordine, care să-i înfrâneze tinereasca înclinație de a duce la extrem o altitudine sau alta.

Măsura aceasta e de-o importanță covârșitoare, ca de altfel tot ce se referă la formarea celor ce au să conducă România de mâine. Deaceia credem că presa și parlamentul trebuie să o discute pe larg și cu toată seriozitatea luând în considerare toate aspectele problemei.

Biserica are să și arate și ea punctul de vedere, căci formarea tineretului o interesează mai mult de cât orice.

Va putea fi tineretul disciplinat numai printr-o reglementare militărească a vieții lui? Aceasta este întrebarea esențială, iar răspunsul cred că nu poate fi afirmativ.

Fără îndoială un anumit fel de-a se mișca al trupului influențează și spiritul. Un regim ordonat și ritmic impus trupului nu rămâne cu totul fără efect nici asupra sufletului. Ba sunt elemente în regimul milităresc care acționează și direct asupra spiritului. Așa ordinea se impune spiritului prin estetica ei, înfrânarea individualismului în favoarea acestei ordine își dă putere de a-și stăpâni totdeauna mișcările și dorințele care nu se pot integra în planul general. Idealismul care e implicat în această jertfire a ta pentru ceilalți și eroismul milităresc sunt deasemenea factori de adevărată înfrumusețare a spiritului.

Dar, este un dar. Pentrucă spiritul e o realitate foarte complexă și ciudată. E în el o mândrie și o încăpățănare irațională, capricioasă dacă vrei, care refuză orice binefacere când i se pare că îi este dată cu sila. Prin aceasta își susține cu disperare bunul cel mai drag, pe care nu-l schimbă nici cu răul: suveranitatea sau libertatea lui. Nici de Dumnezeu nu se lasă silit; nu există putere care să-l silească la ceva. Vrea să-și mențină dreptul ultimului cuvânt în toate cele ce-l privește. Aci e asemenea cu Dumnezeu; e chipul lui Dumnezeu în sensul cel mai categoric.

Dar acelaș spirit, foarte renitent când e în pericol suveranitatea lui, devine de-o docilitate și de-o blândețe fermecătoare când îl știi face să adopte de bunăvoie anumite concepții și să porceadă liber la fapte.

Acolo trebuie să țințească orice educator luminat. Și mai ales guvernul țării care vrea să fie educatorul tineretului. Trebuie să tindă a influența direct spiritul lui, și nu indirect, prin trup. Calea din urmă să fie una auxiliară, de mâna a doua, dar nu cea principală. Pregătește spiritul tineretului în sensul anumit r credințe și concepții și atunci își va da dela sine disciplina externă cores-punzătoare, sau o va adopta ușor când i se va da.

Iar direct asupra spiritului, în sensul ca să adopte liber anumite alitudini și concepții, se poate acționa în două feluri: prin *pilda vie și prin sădirea în suflete a unei credințe înalte*, care să fie o forță ce mișcă și organizează dinăuntru toată viața omului.

Pilda vie a unei vieți sublime e un chip cu atracție magnetică pentru oameni. Pune în fața tineretului imagini de vieți eroice cari se jertfesc pentru binele obșiesc, de vieți nepătate de pozele egoiste ale lăcomiei, sensualității și hedonismului și fi! sigur că acestea nu vor lăsa în odihnă și în liniște multe suflete de tineri până nu se vor forma după chipul lor, nesilite de oameni. Ce putere disciplinatoare, ce factor polarizator nu este pilda vie pentru un tânăr? Oferiți tinerilor imaginea unor oameni politici cari asemenea lui R. Poincaré sunt muritori de foame după ce au dat țării atâtea victorii, încât trebuie să vină parlamentul să le voteze o modestă pensie.

Dar așa, să-l strângi pe tânăr în lanțurile unei discipline externe și să-i poruncești să se disciplineze și în spirit, când mediul în care trăiește și care-l crește e în plină idisciplină, cred că nu duce la rezultatul dorit. Ce folos că-l vei sili să nu facă politică, iar în jurul lui toată lumea e contaminată de politicianism? Abia va apuca tânărul să scape de strânsoarea în cere-l ții, ca să

se năpustească cu patimă în politică. Ce folos că-i spuie să pună mai presus de orice munca cinstită și binele obștelesc când toți din jurul lui, în frunte cu profesorii care-l cresc, cantă să scape cu o muncă cât mai puțină și să pasvină, în paguba țării, la situații de buzur? Ce folos că-l îndemni să-și măsoare cuvintele și gesturile, când viața noastră politică și obștească stau dovadă că numai prin strigăte și prin călcarea de legi poți să te salți dintr'o viață de mizerie? Într'o societate infectată de imoralitate, de „chful” și materialism cras, cum s'ar putea aștepta să produci așa printr'un regim de 2-3 ani de cazarmă un tineret disciplinat?

Orice guvern, și acum cel actual, are datoria să porceadă, dacă nu înainte, cel puțin deodată cu opera de disciplinare a tineretului, la opera largă de purificare a mediului social. Și în primul rând, și cu deosebită stăruință, a năravurilor partidelor politice, pentru că de aici pornește toată putreziciunea. Până când mai azistăm însă la spectacolul desgustător că fie care partid politic se repede asupra puterii ca un trib năvălitor, dând la o parte tot ce e merit și compeliță și plasând pe toți neisprăviții cari au răgușit strigând „trăiască partidul cutare”, — nu vedem cum s'ar putea porcede la opera de purificare.

Iar al doilea lucru care e necesar pentru disciplinare tineretului, este să se pună toată greutatea pe credința religioasă. Disciplina înseamnă doar înfrânarea egoismului cu poftele lui dezordonate și nelimitate. Ori ce argument din lumea aceasta poate face pe om să-și înfrâneze libertinismul și sălbătăcia egoismului? Estetica ordinii? Binele statului? Frumusețea caracterului moral? Toate acestea nu rezistă întrebării „la ce”? Numai o credință ancorată în metafizic poate dinamiza spiritul omenesc, și poate da puterile eroice ale înfrânărilor, ale jertfelor de tot felul, numai o credință în spiritul netrecător și a toate depășitor poate întoarce privirile dela hedonismul trupesc la bucuriile, inevitabil ascetice și nesgomotoase, ale omului ce trăește dintr'un principiu lăuntric.

Înălțați credința religioasă pe soclul cel mai înalt, dați-i cinstea cea dintâi în toate ramurile vieții și veți vedea apărând un tineret disciplinat de forța valorilor spirituale.

Dar atâta timp cât prestigiul profesorului de religie și prin aceasta al credinței religioase e sâpal de zămbetele cel mult „îngăduitoare” ale celorlalți profesori, iar intelectualii între cari ajunge tânărul, consideră cercetarea bisericii ca ceva bun doar pentru țărani, atâta timp cât un ministru dintr'un guvern declară că „preoțimea, adecă biserica, e o funcție neesențială în stat”, iar alții din

alt guvern profesesc că peste 2—3 ani vor scoate biserică din buget, în sfârșit atâta timp cât toată vitrina literară e deșinută de romane ce se întrec în a scormoni toată murdăria senzualistă în care a înecat „freudismul” lumea contemporană, — cum putem aștepta o disciplinare a tânărului care nu e nici orb, nici surd, nici piatră ca să nu vadă și să nu imite ceea ce fac cei cari îl educă ?

Instrucția prereligioasă și viața militarizată pe seama tinerețului, dacă vrea să fie mai mult decât o pregătire tehnică a viitorilor ofițeri, singură nu e eficace. Dădată cu ea trebuie să purcedem la crearea aceluia „climat” nou de care vorbea dl primministru G. Tătărescu; un climat de aspră moralitate, ozonizat de credința religioasă.

Congresul de filozofie

Săptămâna trecută s'au întrunit în congres în capitală somitățile gândirii românești; tot alătea nume cunoscute în lumea filozofilor. Toate cuvântările au conchis că școala de azi tânjește fiindcă în ea se predă prea puțină filozofie. Cică filozofia e singura chemată să facă morala tineretului școlar. Rămânem puțin cam nedumiriți când ne gândim că isonul l-a ținut și dl. I. Petroviciu, fost ministru al școalelor, care astăzi în Congresul naț. bisericesc cere ajutor dela Biserică pentru filozofia dezorientată în chaosul vieții moderne. Ne mai amintim că toamna trecută un profesor de filozofie din București cerea deodrept scoaterea religiei din liceu și înlocuirea cu filozofia. N'avem deci de a face cu păreri răslețite cu o ofensivă a filozofilor, care vine deodată cu intenția guvernanților de a reface tineretul prin disciplina militară.

Intenția filozofilor am lăudat-o dacă ea n'ar fi exclusivistă. Ea suferă de aceeași greșală a oricărui specialist: de a se crede singurul salvator. Oare profesorii de: română, istorie, educație fizică etc. nu socotesc la fel? Dela filozofi, cari cunosc perfect teoria lui Kant despre marginile și posibilitățile fragilei cunoașteri omenești am fi așteptat soluții mai complexe. Ar fi deci vorba să dăm morala pe mâna filozofilor pentru a se reedita întâmplarea din 1912, când în Haga s'a întrunit un congres internațional de „Educație morală” la care au participat cei mai celebri profesori de filozofie, sub prezidiul D-lui Croiset, decanul facultății de litere din Paris. „Toți și-au adus lumânile — zice J. Piou — fiecare câte un suflet mare, cu o vastă cultură intelectuală. Dupăce discutară lungă vreme, fără de a cădea de acord, îi cuprinse descurajarea, și pe buzele fiecăruia apărură exclamația: e imposibil!”

„Eticii” moderni nu se mulțumesc, ca și Kant, să despartă numai în teorie morala în teorie morala de către D-zeu și religie, ci năzuiesc a crea o morală filozofică. În Franța s'a încercat acest lucru. Acolo religia a fost isgonită din școală, și în locul ei s'a introdus „instrucția morală și civică”. Urmările acelei inovațiuni ni le descrie Gustave le Bon astfel: „Morala figurează în programa

fiecărei școli. E predată în școala primară și apoi în toate clasele secundare ca materie independentă de religie. Ce să facă institu-torul în fața acestei noi îndatoriri? Ce socotește el întru sine și ce va spune elevilor? În privința religiei e obligat la neutrali-tate. Pe baza cărui principiu ireligios va vorbi despre: datoria mo-rală? Va cere lumină dela filozofi și aceștia îi vor da răspunsurile cele mai diferite. Ii va vorbi: spiritualismul, Kantismul, teo-riile moderne ale lui Guyau ori Nietzsche, morală filozofică, filo-zofia moralei etc. Fiecare îl încurcă și-l face să vacileze. Unele din acele doctrine sunt construite pe bază metafizică și ele apar dela început deșarte, altele au scăpat din vedere tocmai principiile cele mai generale ale moralei. Ce să facă? Incearcă să raționeze independent și simte toată povara rolului său. Câteodată chiar ră-tăcește*.

Filozofii români vor să imite și pe acest teren Franța.

Care poate fi părerea Bisericii față cu tendința filozofiei ro-mâne.

De sigur că drumul cel mai scurt spre aflarea adevărului e logica, sau dacă vrei: filozofia. Ea e însă numai tiparul în care turnăm gândirea. Și precum tipograful nu se identifică cu scriitorul, nici filozoful cu adevărul. Filozofia poate perfecționa metodele pe-dagogice dar ea nu crează adevărul. Ea ajută numai la despușarea coajei pentru a pătrunde la sâmbure. Kant spunea că ea analizează fenomenul dar nu pătrunde la „noumen”.

Mai multă modestie deci dela domnii filozofi. Adevărul există, el e *unica existență*, sau în limbaj biblic: cunoașterea lui D-zeu și a voinței Lui. Atunci aflăm adevărul, cum spune N. Berdiaev când ne integrăm gândirea și făptuirea în acea mică existență, când cunoaștem pre D-zeu și din voința Lui facem legea vieții noastre. Hristos ne-a adus întreg adevărul. *Dacă filozofia se mulțumește să îndeplinească rolul farului ee arată calea spre acest soare poate fi împăcată că și-a îndeplinit bine misiunea.*

PARTEA OFICIALĂ

Circularile și ordinele din acest Buletin, vor fi înregistrate de fiecare director, directoră de stat și confesional, comunicate tuturor colegilor dela școala respectivă și rezolvite întocmai.

Nr. 536/1934. Pentru știre și conformare întocmai, avem onoare a Vă da în copie, ordinul Ministerului (instr. Nr. 10091/934.

Ca urmare la cele discutate, în conferința inspectorilor și revizorilor școlari. Vă punem în vedere să procedați imediat la:

- 1) Luarea de măsuri pentru ca toți elevii să urmeze la școală. Luați contact imediat cu D-nii Prefecți, cari au dispozițiuni date de Ministerul de Interne, ca să vă dea tot concursul, prin organele administrative subalterne, pentru ca oamenii să-și dea copiii la școală. Intrebuințați pentru aceasta toate mijloacele de persuasiune. Veți ști că Ministerul va lua măsuri ca toate posturile, cari se vor găsi că nu sunt frecventate de elevi, să fie desființate, iar învățătorii se vor muta, în interes de serviciu, la școlile cu populație numeroasă; că prin urmare este în sarcina și în interesul lor, să se ocupe și să aducă copiii la școală
- 2) Toți învățătorii să se prezinte cu punctualitate la școală și să-și facă datoria. Nimeni n'are voie să părăsească școala fără concediu aprobat; cel ce părăsește școala cu concediu aprobat, trebuie să poarte la el ordinul de aprobare. Orice cerere de concediu trebuie făcută pe cale erarhică. Absentarea fără concediu aprobat atrage în afară de reținerea salariului, și pedeapsa disciplinară și la rigoare, înlăturarea din învățământ. Concediile se aprobă pentru caz de forță majoră. Pentru concediile nemotivate va fi amendat organul care aprobă.
- 3) Învățătorii să-și pregătească lecțiunile și să se țină în curent cu lucrările pedagogice, literare, etc. Veți cerceta în deapruape biblioteca învățătorului, chiar dacă ar trebui să mergeți acasă la el. Biblioteca școlară și cea populară, dacă le are și să menționați totdeauna în procesele verbale de inspecție și în rapoarte. Cercetați deasemenea dacă aplică cu strictețe legile și regulamentele școlare, ținerea scriptelor, a arhivei, a materialului didactic etc. Vor fi totdeauna supravegheiate de dv. trecerea notelor în cataloage, matricolă, registru de prezență, arhivă etc.

4) Alcătuiți imediat cu organele de control în sub ordine sau superioare programe cercurilor culturale, cu menționea subiectelor ce propuneți să se trateze la acelea cercuri, cari vor începe să funcționeze imediat. Invitați să ia parte la ședințele cercurilor culturale, elementele de cultură din localitate și regiune: medic, agronom, judecător, preot, inginer, primar, pretor reprezentanți ai Ministerului de Comerț și Industrie și Instituțiile culturale din localitate sau regiuni. La problemele care se discută la cercurile culturale, trebuie interesat. Veți prezenta Ministrului, în prima conferință ce se va ține în 1 și 5 Februarie, rapoarte cu programa alcătuită pentru cercurile culturale. 5) Înființați imediat cursurile de adulți și înaintați Ministerului tablouri de toate școlile unde le ați înființat. Intocmiți imediat tablourile de posturile vacante pe județe, conform instrucțiunilor ce primiți, inclusiv posturile din nou înființate. Despre executarea acestor dispozițiuni sunteți direct răspunzători pt. Ministru, indescifrabil. pt. Consilier Director General, ss. A. Ionescu,

Nr. 698/934. Pentru știre avem onoarea a Vă da în copie, ordinul Ministerului Instrucțiunii Nr 1903/934.

Liga apărării contra atacurilor aeriene, persoană juridică, recunoscută de Ministerul de Interne. (Comisiunea de apărare pasivă) și în conformitate cu art. 10 din regulamentul legii apărării pasive a teritoriului național, publicat în Monitorul Oficial Nr. 69 din 23 Martie 1933, aduce la cunoștința acestui Departament cu adresa Nr. 820 din 5 Ianuarie 1934, că a elaborat un calendar pe anul 1934 de 365 foi zilnice cu prețul de lei 50 exemplarul în scop de a realiza fondurile necesare propagandei aeronautice prin conferințe, demonstrații cu gaze și despre modul de apărare contra lor.

Ministerul apreciind rolul și importanța acestei instituțiuni, privind instruirea populației civile în direcțiunea gazelor de luptă și apărarea contra lor și având în vedere că fiecare calendar conține instrucțiuni în această direcțiune, cum și scopul patriotic al acestei Ligi și ca urmare la ordinul circular Nr 200.704/933, vă rugăm în mod stăruitor, recomandați călduros ca fiecare școală din județul Dv. să-și procure câte un exemplar.

În acest scop, am comunicat acest ordin și Direcției Ligii apărării contra atacurilor aeriene, căreia i-am predat și un tablou de numărul școlilor pe județe din toată țara, pentru a vă trimite numărul necesar de calendare, calculat aproximativ așa în cât vă rugăm a dispune ca de urgență să se ridice coletele cu calendare din stația C. F. R. locală, când veți fi avizați

Contravaloarea acestor calendare după ce veți încasa dela fie-

care școală, va fi depusă de Dv. la Banca Națională a României din orașul Dv. pe contul și la dispoziția Ligii apărării contra atacurilor aeriene, București, aceasta însă până la 31 Martie a. c. cel mai târziu, reținând eventual spese de manipulat la distribuirea acestor calendare către școli.

Pentru confirmarea primirii calendarelor și orice alte lămuriri, privind această operațiune, vă veți adresa Biroului de propagandă al Ligii și administrației calendarului în str. General Berthelot Nr. 75, București.

Nr. 1312/1934. Avem onoarea a Vă comunica în copie, ordinul Ministerului Instrucțiunii No. 15061/1934, comunicat cu ordinul Serviciului Local de Învățământ No. 1622/1934.

Învățătorii numiți la posturile nou înființate vor primi numai pe o lună de vacanță salariul având numai 5 luni de serviciu, iar cei cari vor avea 7 luni de serviciu împlinite, vor primi salariul pe ambele luni de vacanță.

Nr. 8522 1933. Pentru știre avem onoare a Vă da în copie ordinul Ministerului Instrucțiunii Nr. 189119/933.

În urma cererii D-lui Director al școlii inferioare de arte și Meserii din Turnu Severin, vă rugăm să puneți în vedere învățătorilor din județ, cari se ocupă cu agricultura și n'au stăpînit sistematic, să se adreseze susnumitei școli (fără a fi obligați) pentru procurarea stupilor sistemici Layens, Dadant - Blatt, extractoare pentru miere, gratia Hanemann etc. executate ireproșabil și cu prețuri foarte reduse ușor de mînuit și la cari li se vor da explicațiile necesare, având și reducere la transport pe C. F. R., din gara Turnu-Severin, la orice stație din țară.

Nr. 875/934. Avem onoare a Vă comunica în copie, apelul școlii superioare de Arte și Meserii din București, Strada Cometa Nr. 23.

Prin prezenta vă aducem la cunoștință că în conformitate cu legea și regulamentul circulației pe drumurile publice, Ministerul Instrucțiunii Publice a înființat o școală de Conducători de Automobile, atașând-o pe lângă școala Superioară de Arte și Meserii din București. Școala de conducători de automobile posedă 4 secțiuni și anume:

1. Amatori, intelectuali, conducători de automobile particulare.
2. Șoferi mecanici, conducători de orice categorie de vehicule
3. Conducători de tractoare și mașini agricole și
4. Conducători de motocicletete.

Școala e organizată după modelul instituțiilor similare din străinătate cu instalații și aparate din cele mai moderne, iar profesorii ingineri specializați sunt numiți toți de către Ministerul Instrucțiunii. Taxele sunt extrem de reduse conform prospectului și se plătesc în rate.

Elevilor provinciali Școala le oferă, gratuit, loc de dormit în dormitoarele școlii, iar în cantina serviciului circulației se obține hrana completă cu abonament de Lei 700 lunar.

Abso venții școlii fac serviciul militar la trupe de specialitate.

În vederea faptului că astăzi numărăm o serie întreagă de șoferi și mecanici de naționalitate străină și e de interes național ca să formăm câți mai mulți șoferi și mecanici Români, vă rugăm să binevoșiți a îndruma cât mai multe elemente tinere spre această meserie, care pe deoparte în aceste timpuri de criză să le poată oferi existența iar pe de altă parte să putem obține ca prin gruparea elementului Român în această branșă să ne dispersăm de șoferii străini de cari mișună astăzi prin țară.

Nr. 616/934. Pentru știre și confirmare avem onoarea a Vă da în copie, ordinul Ministerului Instrucțiunii Nr. 9184/934, comunicat de Serviciul Local de Învățământ Nr. 889/934.

Avem onoarea a Vă face cunoscut că Ministerul dispune ca toți directorii de școli înlocuiți în posturile de directori și menținuți în locuința direcțiunii, până la 23 Aprilie 1934, să plătească cota parte din chirie, nouilor directori.

Nr. Rev. Școlar 9000/933 Pentru știre și confirmare avem onoarea a Vă da în copie, ord Ministerului Instr. Nr. 186326/933.

Comisiunea consultativă Heraldică ne aduce la cunoștință că, s'a observat că unele autorități de Stat mai întrebuințează încă în corespondența lor, vechea stemă a țării sau stemele vechi scoase din uz.

Pentru a se face o unificare și respecta dispozițiunile legale, Vă rugăm să comunicați tuturor școalelor din județul D-Voastră, să întrebuințeze numai stemele noi întocmite prin „Inalte Decrete Legale”.

Revizoratul școlar Nr. 618/934. Pentru știre avem onoarea a Vă da în copie, ordinul Ministerului Instrucțiunii Nr. 9117/934. Între publicațiunile de propagandă culturală care apare în București, se găsește și revista „Satul” cu redacția în strada Aurel Vlaicu Nr. 5 sectorul III.

Editarea acestei reviste datează încă din anul 1930, cu scopul să desvolte cât mai mult gustul de citit la sate și a îndruma pe

săteni, în chestiunile ce-i interesează, în legătură cu agricultura și starea economică din țara noastră.

Răspândirea ei, mai ales în vremurile actuale este o necesitate. Ministerul ținând seamă că asemenea publicațiuni sunt folosite în viața sacilor, o recomandă pentru bibliotecile școlare și vă roagă a comunica aceasta tuturor școalelor din județul D-va.

Doritori se vor adresa la redacție pe adresa de mai sus.

No. 536/1934. Pentru știre și conformare întocmai, avem onoarea a Vă comunica cele ce urmează:

Veți înainta în termen de 48 ore dela primirea acestui ordin, un tablou al cursurilor de aduși pe sexe cuprinzând 2 secții. Cicl. I. analfabeți-băieți și fete. cicl. II ștititori de carte băieți, fete-Total.

Odată cu aceasta d-nii învățători prezenți ai cercurilor culturale vor înainta un itinerariu al cercului ce conduc. În caz de întârziere vor fi aspru pedepsiți.

Către secretarii comitetelor școlare. În curând se vor expedia registrele și bugetele comitetelor școlare, necesare anului financiar 1934-35, în valoare de 120 lei.

Vă veți îngriji să aveți suma necesară contului acestor imprimate pe care o veți înainta Tipografiei Diecezane, Oradea chiar în ziua primirii coletului.

Contra celor ce se vor face vinovați de întârziere sau vor înapoia coletul, se vor lua măsuri.

Nr. 1689/1934. Fiind sesizați din partea autorităților bisericesti, că unii membri a-l corpului didactic primar, neglijează și nu respectă de loc dispozițiunile art. 113 din Regul. în ceea ce privește conducerea școlărilor la biserică în zilele de Dumineci și sârbătoric, se atrage atențiunea tuturor ca nerespectarea acestor dispozițiuni dela aceasta îndatorire, se va socoti ca absență nemotivată fiind pedepsite cu reținere din saiar.

Nr. 535/934. Avem onoarea a Vă da în copie, ordinul Ministerului Instrucțiunii Nr. 207592 din 16 Ienuarie 1934.

Asoțiațiunea pentru literatura română și cultura poporului român „Astra” din Sibiu, ne aduce la cunoștință că, în dorința de a immortaliza pe cei trei martiri: Horla, Cloșca, și Crișan, cari au suferit pentru neamul românesc, a hotărât ca odată cu împlinirea a 150 de ani în ziua de 28 Februarie, să ridice un monument în orașul Alba Iulia.

Comitetul a adunat până acum din cotizații benevole sume importante și se gândește la sporirea fondului, luând parte la această întregă suflare românească pentru care ei s'au jertfit.

Nu credem că va fi român care să nu primească cu bucurie această frumoasă inițiativă.

Pentru sprijinirea acestei acțiuni, vă facem cunoscut că, Ministerul a aprobat ca toate școlile primare din țară, să țină în luna Martie 1934, câte o serbare școlară, însoțită de conferințe, cor și declamații, în legătură cu eroii martiri.

Sumele cari vor rezulta la aceste serbări din mici taxe sau cotizații benevole, vor fi trimise direct d-lui Dr. Romul Boca, Președintele Asociațiunii pentru literatura și cultura poporului român din A. B. A. I. I. I.

Listele școlaelor cari au contribuit la ridicarea monumentului, vor fi publicate.

Nr. 402/1934. Avem onoare a Vă da în copie, adresa cu Nr. 80 din 12 Ianuarie 1934, a Uniunii Camerelor de Agricultură din București.

Uniunea Camerelor de Agricultură a editat revista de popularizare agricolă „Drumul Nou”.

Această foaie se trimite gratuit (aproape tuturor) școlilor primare, spre a servi D-ilor învățători ca materialul didactic la clasele superioare, precum și ca un bun mijloc de propagandă și de îndrumare agricolă pentru sătenii agriculturii și crescători de animale din partea locului.

Cu toate stăruințele depuse în acești 3 ani, din urmă pentru răspândirea acestei publicațiuni, al cărei abonament pentru 24 numere a fost fixat la 100 lei, cu care nu acoprim decât aproape jumătate din cheltuielile ei de tipărire, sunt multe școli, unde această foaie, nu este îndestul folosită de către D-nii învățătorii și din această cauză ea este prea puțin cunoscută și răspândită în cercurile sătenilor.

Fiind informați că actualul Ministru al Instrucțiunii Publice acordă o deosebită atențiune popularizării cunoștințelor agricole în marea masă a populației rurale și că v'a trimis în acest sens instrucțiunile necesare, ne permitem a vă atrage atențiunea asupra revistei noastre „Drumul Nou”, cu rugămintea să binevoiți a examina cuprinsul celor două numere trimise odată cu adresa de față.

În deosebi vă atragem atențiunea asupra articolului intitulat „Gânduri de larnă”, pe care-l publicăm în Nr. 23.

În acest articol ne adresăm d-ilor învățători, cu rugămintea să inițieze Căminuri culturale și câte o secție economică pe lângă fiecare din ele, ca prima încercare de organizare a inițialivei particulare, pentru a o pregăti către forma mai complexă a Coopera-

tivelor de producție și de credit de care avem atât de mare nevoie astăzi.

În articolul de fond din Nr. 24 se insistă din nou asupra acestor organizații agricole ca organe ajutoare ale Camerelor noastre de agricultură.

Mai avem un mare număr de colecții complete din anii 1932 și 1933 pe care le oferim cu 100 lei colecția.

Nr. 1195/1934. 1. În conf. rînită cu ord. Ministerului Instrucțiunii No. 21026/1924, avem onoarea a Vă face cunoscut, că în cursul anului școlii 1933—34, nu se mai pot face detașări și schimbări în învățământ.

2. Revizoratul școlar Nr. 1179/1934

Ministerul Instrucțiunii cu ordînul Nr. 13708/1934, a dispus ca plata suplinitorilor prin bună înțelegere încetează. Toți suplinitorii în învățământul primar, se vor plăti conform legii cu 75% din de învățător titular.

3. Revizoratul școlar Nr. 1178/1934.

Următorii învățători cari au absentat mai mult de 30 de zile dela școală, Ministerul Instrucțiunii cu ordînul Nr. 14355/1934, îi consideră demisionați din învățământ.

1. Codreanu Nicolae, comuna Șintea.

2. Hușan Dumitru, comuna Budoiu Sat.

3. Filipescu Aretia comuna Fășca.

4. Cristea Teodor comuna Hotar.

5. Elena Schuller, supl. comuna Tileagd.

Nr. 870/1934. Avem onoarea a Vă da în copie, apelor Sfintei Mănăstiri „Izbuc” Județul Bihor.

La Mănăstirea Izbuc, a cărei început s'a făcut cu atîta trudă, nu se aude încă un sunet de clopot care să dea de veste că acolo este un locaș de rugăciune. Pentru împlinirea acestei simțitoare lipse ne adresăm și învățătorilor din jud. Bihor, cu rugămintea să jertfească din pușnul lor, cât de puțin ca să turnăm din obolul tuturor un clopot-pentru Mănăstirea din munții Bihorului cu inscripția „Clopotul Sf. Mănăstiri Izbuc” turnat din contribuția învățătorilor din Jud. Bihor.

Sunetul lui va aminti peste sute de ani dragostea de credință și neam, iar jertfa din aceste vremuri grele va fi un exemplu de pietate creștină și aleasă distincție sufletească. Stareț Arhimandrit ss. Athanasie Popescu.

Revizor școlar
D. Marțescu

Șeful serviciului
T. Pop

Circulară

Comitetul școlar al județului Bihor Oradea.

Nr. 44/1934.

Se pune în vedere tuturor comitetelor școlare, să-și achite de urgență cotele cele datorază comitetului școlar Județean restante și pe curent. În caz contrar în contra acelor comitete ce nu-și vor achita cotele, se vor lua măsurile cuvenite.

Nr. 1564/1933.

Se pune în vedere tuturor comitetelor școlare, cari au primit coletele necesare de contabilitate, pe anul 1933 trimise de Onor. Tipografia Diecezană, și Revizoratul Școlar să le achite de urgență Tipografiei Diecezane Oradea.

În caz contrar se va reținea din salariul D-ilor secretari ai comitetelor școlare, costul coletului trimis

Nr. 137/1934

Se pune în vedere tuturor comitetelor școlare, că corespondența comitetului, trimisă comitetului școlar Județean, să fie iscălită de secretar și președinte, în caz contrar corespondența trimisă fără aceste iscălituri se va considera ca neavenită.

Nr. 138/1934.

Se pune în vedere tuturor comitetelor școlare că în contro'ul ce se va face, se vor anula toate ordonanțele de plată, cari sau ordonanțat fără creditul disponibil, deasemenea cele însojite de acte justificative netimbrate.

Se va face recepționarea lucrărilor executate la școală conform legii contabilității publice. Tot odată mobilierul și materialul didactic se vor inventaria de urgență, alcătuiindu-se inventarul în conformitate cu regulamentul pentru păstrarea patrimoniului statului.

Pe viitor orice lipsuri constatate, nu se vor mai folera, secretarii contabili ai comitetelor școlare făcându-se direct responsabili de orice lipsuri ce se vor constata.

Tot odată se va proceda la ștampilarea, parafarea și sigilarea registrelor chitanțier și honuri de plată.

Se vor trimite de urgență gestiunile vechi ale comitetelor școlare neînaintate, comitetului școlar județean, spre aprobare.

Cassierul comitetului școlar nu poate fi alt cineva decât cassierul comunal, conform regulamentului.

Oradea, la 17 Februarie 1934.

Președinte

Dr. T. Roxin

Revizor școlar, Secretar

D. Marinescu